

[Bernhard Baunsgaard]

til domstolene, for domstolene har til opgave på baggrund af det, der fremføres, at træffe en beslutning, og da er det klart, at borgeren kan have brug for at støtte sig til andre. Det er den ene ting, jeg gerne vil sige om dette forslag. Jeg vil ikke underbygge, at vi skulle have sådan et fjendskab mellem borger og administration, tværtimod.

Så er der fradragsretten. Ministeren foreslår, at fradraget skal ske i indkomsten; det vil sige, at ministeren fortsat ønsker, at de borgere, der har bedst råd til det, skal have 73 pct. i år i tilskud gennem skatterabatten til at føre deres skattesag, mens en folkepensionist skal have 40 pct. i skatterabat, i tilskud, til at føre en skattesag. Det er, som jeg adskillige gange har haft lejlighed til at sige, et så asocialt forslag, at vi ikke kan støtte det. Derimod kan der nok være grund til at gennemføre fradragsret i skatten, og det vil sige, at man giver samme tilskud til alle uanset indkomst, hvis ikke – og her vil jeg gerne overveje det, som socialdemokratiets ordfører sagde – vi måske kan klare det hele ved en udbygning af fri proces.

Men dér vil jeg godt med det samme anmelde nogle betænkeligheder. Det har været vanskeligt – for vanskeligt – at få godkendt fri proces, selv i tilfælde, hvor jeg i hvert fald synes, det havde været berettiget, men jeg vil gerne se på, om det er en udvej, vi kan bruge.

Wilhelm (VS):

Det er et smukt og rigtigt princip, at det ikke skal koste noget at få sin ret, og det princip vil VS gerne støtte, når der er lejlighed til det, men det er jo ikke helt det princip, man har fulgt i dette forslag. Det er faktisk langtfra det princip, man har fulgt.

For det første er der mange andre områder end lige dette, hvor det i dag koster meget at få sin ret, så det er et, man kunne sige tilfældigt valgt område, og jeg er lidt nervøs for, at det ikke er så tilfældigt endda. Det er et meget politisk bestemt valgt område og ikke nødvendigvis dér, hvor det gør mest ondt at få sin ret.

Jeg forstod hr. Tastesens ord om fri proces sådan, at for disse 30 mill. kr. ville man kunne gøre godt langt ud over dette område, der er begrænset til skattesager, på områder,

hvor det i dag koster meget at få sin ret, og det er jeg enig med socialdemokratiet i.

Det var den første indvending.

Den anden indvending er, at dette forslag ikke engang fører til, at det ikke kommer til at koste noget at få sin ret, når man har ret. Det fører til, at man får en refusion på halvdelen, men i øvrigt med en asocial fordelingsnøgle, nemlig marginalskatteprocenten, så det lever heller ikke op til princippet på den led.

Den tredje indvending, som nok er den vigtigste, er, at forslaget også indebærer, at man skal have refusionen, hvis man ikke får sin ret, hvis man bare har kværueret, måske ganske uden grund.

Forslaget vil altså komme til at virke som en opfordring til overforbrug af skatteekspertbistand til skattetænkning. Det vil belaste skattemyndighederne, det vil nok skabe beskæftigelse for de her forskellige skatteakrobater, men det kan ikke være rimeligt, at man ved en sådan ordning direkte opfordrer til et overforbrug af ekspertbistand til skattetænkning, og det er den uundgåelige følge af dette forslag.

Så vidt jeg kan se af § 2, stk. 2 – nu indrømmer jeg, at vi er nede i småtingsafdelingen, men alligevel – må det betyde, at de meget beskedne gebyrer, som skatteministeren foreslog forleden dag for at give DUC, A. P. Møller og Kristian Mogensen forhåndsbeskeder med hensyn til kulbrinteskattelovens fortolkning, nu også er fradragsberettigede. De må være omfattet af dette, så vidt jeg kan se, og det sætter måske bare i relief, hvor beskedne de gebyrer i forvejen var.

Dette forslag opfylder ikke den smukke hensigt, jeg nævnte i starten, og som vi gerne vil støtte. Det har nogle meget, meget kedelige bivirkninger, og vi vil kun være med til noget i den retning, hvis det lykkes at få det kapslet ind til at dreje sig om de sager, hvor det virkelig i dag koster noget at få sin ret. Vi skal jo huske på, at der normalt gives dækning for dele af sagsomkostningerne, hvis man får ret, så det er jo ikke rigtigt, hvis det bliver fremstillet, som om der overhovedet ingen compensation er for udgifterne. Men der er kedelige sager, hvor disse dækninger ikke har dækket helt, og dem vil vi godt være med til at kigge på for at finde en løsning. Men de andre – kunne man håbe – utilsigtede virkninger, som dette forslag vil